

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-1S/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1022200016
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Rudinská
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1022200016.1

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o.z., so sídlom Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava, P.O.BOX 218, 850 00 Bratislava, IČO: 31 820 174, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Námestie Ľudovíta Štúra 1, 812 35 Bratislava, za účasti ďalších účastníkov: 1/ FirstFarms Gabčíkovo, s.r.o., so sídlom Patašská 586, 930 05 Gabčíkovo, IČO: 35 844 761, 2/ Obec Vrakúň, Obecný úrad Vrakúň, so sídlom Námestie sv. Štefana 474/1, 930 25 Vrakúň, IČO: 00 305 821, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 4859/2020-1.1, č. 2414/2020 zo dňa 24.02.2020, o návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zo dňa 24.04.2020, takto

rozhodol:

Správny súd návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku žalobe zo dňa 24.04.2020 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa správnou žalobou zo dňa 24.04.2020 domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 4859/2020-1.1, č. 2414/2020 zo dňa 24.02.2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu proti rozhodnutiu Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie (ďalej len „prvostupňový orgán“) č. 10433/2019-1.7/mo, 54233/2019 zo dňa 16.10.2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), vydanému v zisťovacom konaní, ktorým prvostupňový orgán ako ústredný orgán štátnej správy starostlivosti o životné prostredie podľa § 1 ods. 1 písm. a) a § 2 ods. 1 písm. c) zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ako správny orgán podľa § 1 ods. 2 správneho poriadku a ako príslušný orgán podľa § 3 písm. k) v spojení s § 54 ods. 2 písm. f) zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 24/2006 Z. z.“) rozhodol, že zmena navrhovanej činnosti „FirstFarms Gabčíkovo, SO 01 novostavba objektu – nádrž na hnojovicu“ ďalšieho účastníka 1/ ako navrhovateľa sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z. Napadnutým rozhodnutím žalovaný zároveň potvrdil prvostupňové rozhodnutie.

2. Žalobca v správnej žalobe zároveň požiadal správny súd, aby správnej žalobe priznal odkladný účinok podľa § 185 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“). Dôvodil tým, že okamžitým výkonom najmä prvostupňového rozhodnutia hrozí závažná ujma na životnom prostredí a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným poriadkom (pozn. správneho súdu: žalobca mal zrejme na mysli verejný záujem).

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k návrhu na priznanie odkladného účinku žalobe navrhol predmetný návrh zamietnuť, považujúc ho za nedôvodný. Vo vyjadrení citoval § 185 písm. a) SSP a tiež komentár k SSP, že „Návrh na priznanie odkladného účinku má v zásade povahu podania vo veci samej (§ 55 ods. 2). Okrem, všeobecných náležitostí podania (§ 57) by mal návrh obsahovať aj dostatočnú identifikáciu dôvodu pre priznanie odkladného účinku v zmysle písm. a) alebo b) § 185. ...“. Žalovaný zároveň poukázal na to, že návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe obsahuje len

abstraktné tvrdenie o hrozbe vzniku závažnej ujmy na životnom prostredí a konštatovanie, že priznanie odkladného účinku správnej žalobe nie je v rozpore s verejným poriadkom, bez označenia akýchkoľvek dôkazov na podporu svojich tvrdení.

4. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 1S/110/2020-106 zo dňa 19.11.2020 odmietol žalobu aplikujúc § 98 ods. 1 písm. f) SSP z dôvodu nesplnenia podmienok zo strany žalobcu v zmysle ustanovenia § 49 ods. 1 SSP. Žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca kasačnú sťažnosť.

5. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1Sžk/16/2021 zo dňa 16.12.2021 zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/110/2020-106 zo dňa 19.11.2020 a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie a meritórne prejednanie žaloby.

6. Na základe § 3 ods. 1, ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov Správny súd v Bratislave začal svoju činnosť 01.06.2023 a súčasne výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Nitre a Trnave na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Vec vedená na Krajskom súde v Bratislave pôvodne pod sp. zn. 1S/110/2020 bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení Dodatku č. 1 náhodným výberom pridelená senátu 6S Správneho súdu v Bratislave a je vedená pod sp. zn. BA-1S/3/2022.

7. Podľa § 493e SSP účinného od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

8. Podľa § 184 SSP, podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

9. Podľa § 185 písm. a) SSP, správny súd môže na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

10. Podľa § 186 ods. 1 SSP, nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia správneho súdu podľa § 185 sa pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy a takéto rozhodnutie alebo opatrenie nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí orgánov verejnej správy alebo opatrení orgánov verejnej správy.

11. Podľa § 188 SSP, ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, uznesením ho zamietne.

12. Podľa § 149 ods. 2 SSP, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sa nerozhodlo vo veci samej, môže obsahovať iba stručné odôvodnenie.

13. Správny súd môže priznať správnej žalobe odkladný účinok len na návrh žalobcu, po vyjadrení žalovaného a výlučne z dôvodov uvedených v § 185 SSP.

14. Podanie správnej žaloby má priamo zo zákona odkladný účinok iba v prípade, ak to vyslovene ustanoví SSP alebo osobitný predpis. Správny súd môže priznať odkladný účinok správnej žalobe za podmienok stanovených zákonom. Právo na súdom vydané rozhodnutie o priznaní odkladného účinku správnej žalobe vyplýva z práva na súdnu ochranu, ktoré je zabezpečené Ústavou SR, pričom pre takéto rozhodnutie musí byť zákonný podklad a nemôže byť iba prejavom svojvôle. Základným účelom priznania odkladného účinku správnej žalobe je ochrana toho, kto o jeho vydanie žiada, pričom musia byť rešpektované základné práva toho, voči komu takéto rozhodnutie smeruje.

15. Procesným predpokladom rozhodnutia správneho súdu o priznaní odkladného účinku správnej žalobe je návrh žalobcu, ktorým tvrdí, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy mu hrozí závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. Priznanie odkladného účinku nemôže byť v rozpore s verejným záujmom. Žalobca nie je povinný preukazovať, že tvrdená ujma bezprostredne nastala, avšak sa vyžaduje osvedčenie, že výkonom napadnutého rozhodnutia závažná ujma hrozí. Preukázať existenciu hrozby závažnej ujmy je povinnosťou žalobcu. Preukázanie hrozby treba považovať za osobitnú náležitosť návrhu na priznanie odkladného účinku, pričom nesmie ísť len o hypotetickú možnosť tvrdenej hrozby. Vzhľadom na dôkazné bremeno, ktoré je na žalobcovi, má tento povinnosť preukázať existenciu hrozby novej ujmy či iného nenapraviteľného následku, ktoré musí vyplývať z konkrétnych dôkazov ním predložených, ktoré by mohol správny súd vyhodnotiť. Ďalším predpokladom vydania takéhoto procesného rozhodnutia je vyjadrenie žalovaného k návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Priznaním odkladného účinku sa pozastavujú do skončenia konania pred správnym súdom všetky účinky napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, čo znamená, že takéto rozhodnutie nemôže byť podkladom pre vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí alebo opatrení a akékoľvek možnosti realizovať oprávnenia plynúce z takéhoto rozhodnutia sú vylúčené. Ide teda o výnimočné rozhodnutie, ktorým sa prelamujú právne účinky právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy.

16. Správny súd s prihliadnutím na ustanovenie § 185 písm. a) SSP v predmetnej veci skúmal, či sú splnené podmienky na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

17. Pri rozhodovaní o návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe správny súd nepreskúmava v medziach žalobných bodov žalobou napadnuté rozhodnutie, ale zisťuje len existenciu uvedených zákonných predpokladov pre priznanie odkladného účinku.

18. Žalobca je povinný tvrdiť a osvedčiť prvý predpoklad, že okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy hrozí závažná ujma, resp. iný vážny nenapraviteľný následok. Vznik závažnej ujmy (inéno nenapraviteľného následku) musí byť v príčinnej súvislosti s výkonom napadnutého rozhodnutia, či iným právnym následkom vyplývajúcim z rozhodnutia. Zároveň musí ísť o následok takej intenzity, aby prípadnú ujmu bolo možné označiť za „závažnú ujmu“, ako ju zákonodarca expressis verbis vymedzil. Bremeno tvrdenia má teda žalobca, pričom od neho sa očakáva uvedenie konkrétnych a relevantných tvrdení a rozvedenie, v čom konkrétne závažnú ujmu (iný nenapraviteľný následok) vidí, a akú intenzitu prípadná ujma (iný nenapraviteľný následok) má a súčasne predloženie dôkazov na preukázanie a podporu týchto tvrdení.

19. V predmetnej veci žalobca vo svojom návrhu neuviedol skutočnosti, z ktorých by bolo možné objektívne usúdiť, že výkon napadnutého rozhodnutia, a najmä výkon prvostupňového rozhodnutia, by mal taký dopad na životné prostredie, ktorý by predstavoval závažnú ujmu, alebo nenapraviteľný následok na životnom prostredí.

20. Žalobca existenciu závažnej ujmy na životnom prostredí vôbec nekonkretizoval ani nepodložil konkrétnymi skutkovými okolnosťami. Konceptia inštitútu odkladného účinku predpokladá existenciu hrozby, ktorá musí byť v intenciách daného skutkového stavu riadne osvedčená žalobcom, pričom hroziace následky musia byť závažnejšie ako prelomenie princípu právnej istoty právoplatného rozhodnutia. Hrozba pritom musí byť priama a nesmie ísť len o hypotetickú možnosť. Rovnako nesmie byť nepatrná, ale musí mať závažný dopad. Ústavný súd SR v uznesení č. k. III. US 364/2017-16 zo dňa 30.05.2017 uviedol, že preukázanie hrozby treba považovať za osobitnú náležitosť návrhu na priznanie odkladného účinku. Skutočnosť, že nesmie ísť len o hypotetickú možnosť tvrdenej hrozby, vyplýva zo záverov uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžsk/17/2018 zo dňa 30.05.2018.

21. Len odkaz na ustanovenie § 185 písm. a) SSP a jednoduché tvrdenie hrozby závažnej ujmy v dôsledku okamžitého výkonu najmä prvostupňového rozhodnutia považoval správny súd na priznanie odkladného účinku správnej žalobe za nepostačujúce. Rovnako žalobcom tvrdené dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu orgánov verejnej správy v administratívnom konaní nie sú zákonným predpokladom na priznanie odkladného účinku správnej žalobe podľa § 185 SSP. Na základe

uvedených dôvodov správny súd podľa § 188 SSP návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Správneho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná kasačná sťažnosť (§ 439 ods. 2 písm. e) SSP).